

МЪДРИЯТ ЦАР

(по мотиви от приказката на И. Рутенин „Премъдрият цар“)

Действащи лица :

1. Цар
2. Даниил - най-големият син
3. Гавриил - средният син
4. Иван Царевич - най-малкият син
5. Голяма снаха
6. Средна снаха
7. Млада снаха
8. Ангел 1 - хранител на най-голямата снаха
9. Ангел 2 - хранител на средната снаха
10. Ангел 3 - хранител на най-младата снаха
11. Игуменка
12. Царски слуга
13. Странник
14. Водец

Сцена 1

В дворец на трон седи царят. Един след друг по старшинство влизат неговите синове.

Водец:

Живял някога един цар. Той бил добър, справедлив и вярата му в Бога била силна. Годините му напредвали и дошло време да се замисли на кого да остави царството си, на кого да предаде короната си. Имал трима синове: Даниил, Гавриил и Иван Царевич. Веднъж той решил да ги изпита. Изпратил ги на война, а те и тримата се завърнали като победители. Тогава царят решил да им зададе гатанка.

Царят:

Кажете ми, мили мои синове, що е това: „Стои мост разпрострян на седем версти, зад него ябълка цъфти, а цветовете ѝ целия свят покриват?“

Слугата раздава на синовете брезови кори и пера. Синовете мълчаливо пишат. Слугата подава брезовите писъмца на царя.

Царят: Какви сте ми юначни! Вярно сте отговорили! „Великия пост и Пасха!“ Можете да си вървите!

(Царските синове, покланяйки се, излизат. Слугата също излиза.) Царят (умислено):

Какво да направя? Как да избира най-достойния?

Водещ:

(Влиза Игуменката).

Игуменка:

Знам, царю и господарю, защо си опечален. Вслушай се в съвета ми. Заповядай на синовете си сами да си изберат невести и ги венчай. След това ще узнаеш кой каква жена си е избрал. Неслучайно народът казва: каквато жената - такъв и мъжът.

Царят:

Благодаря ти, майчице игуменко. Чудесен съвет ми даде. Така и ще направя.

(Игуменката си излиза).

Водещ:

Речено-сторено. Ето царските синове довеждат в двореца своите младоженки. Най-възрастният брат Даниил избрал за себе си болярска дъщеря. Богата, знатна, точно да му приляга.

(Даниил въвежда своята царкиня).

Средният син Гавриил си избрал за жена дъщерята на търговец. Да я гледаш и да ѝ се ненагледаш. А походката била толкова грациозна, че наподобявала плаващ бял лебед. (Гавриил въвежда своята царкиня).

Само Иван Царевич не си избрал за жена богата и знатна девойка, но затова пък тя била твърде мила и скромна. Съвсем нямала вид на бъдеща царица. (Иван Царевич въвежда своята царкиня).

Царят:

Е, драги мои снахички, погаждайте се. Грижете се за моите синове. А моят подарък за вас е по едно сандъче със скъпоценни украшения и камъни.

(Слугата раздава на царкините кутийките с украшения. По-големите снахи отварят капачетата и ахват. Най-младата снаха се покланя на царя. Всички излизат.)

СЦЕНА 2

Приемна стая. На пейката седи най-голямата снаха. Любува се на украшенията.

Водещ:

Царят пожелал да узнае какво ще направят царкините с неговите подаръци.

Най-голямата снаха:

Ах! Какви камъни! Колко елмази и изумрудни! Ще си усия сто рокли и всички тях ще украся с тези камъни. Никой не ще се облече по-добре от мен, следователно аз ще стана царицата.

(Появява се първият ангел)

Ангел 1-ви:

Вместо в скъпи премени да се гиздиш, по-добре с бедните и окаяните подели всичко.

(Най-голямата снаха - не поглежда ангела и махайки с ръка към него, отговаря):

Каква царица ще бъда, ако деля всичко с бедните?

(Ангелът въздиша тъжно и се отдалечава. Най-голямата снаха излиза. На нейното място сядат средната снаха. Тя също се любува на украшенията).

Средната снаха:

Сигурно старият цар иска мен да направя царица. Я, аз да скрия всичко засега.

(Появява се вторият ангел)

Ангел 2-ри: Защо да трупаш съкровища в сандъци, по-добре ги раздай на бедни и болни.

(Средната снаха, махайки с ръка): Как ние с мъжа ми ще стоим на трона, ако всичкото си богатство на болни и нещастни раздаваме?

(Вторият ангел, въздишайки тежко, излиза. Средната невеста излиза и на нейното място сядат най-младата с подаръка.)

Най-младата невеста:

Защо са ми толкова богатства? Цял живот да ги нося – няма да ги износя, само ще се прашат по лавици и ракли.

(Влиза игуменката). Здравей, майко игуменко! Колко хубаво е, че дойде. Вземи тези дарове - това е за манастира, а с драгоценните камъни украсете иконата на Божията Майка.

(Игуменката взема даровете, покланя се и излиза. Появява се третият ангел).

Ангел 3-ти:

Доброто сърце знае как да постъпи, така че да угоди на Господа и на Пречистата Му Майка.

Сцена 3

(Излиза третият ангел с него и невестата).

(Дворецът. Царят стои на трона).

Водещ:

Когато царят разбрал какво се е случило, се зарадвал за своята най-млада снаха. Заповядал всички отново да се съберат в двореца, защото е измислил ново изпитание за младите царкини. (Влизат трите снахи). Намерил той на пътя един сакат просяк, който бил дори и глухоням.

(Влиза странникът).

Царят се обръща към царкините.

Цар:

Ето един свят старец. Той никъде не се застоява повече от три дни. Приемете го, мои мили снахи, и му окажете чест.

Снахите:

Да бъде твоята воля, Царю-Господарю! (Покланят се трите и излизат).

Водещ:

Ето какво произлезе от това. (Всички излизат)...

Сцена 4

Приемна стая. На пейката седи най-голямата снаха. Чува се почукване.

Най-голямата снаха:

Влез, влез, мъдри страннико! (Влиза странникът). Не се ли пада на моя съпруг цар да бъде?

(В отговор на това странникът размахва ръце и нищо не отговаря. Появява се първият ангел).

Ангел 1-ви:

Не ме изпитвай, не ме разпитвай, а милост окажи - нахрани го и му постели да спи.

Най-голямата снаха:

Е, и какво? Ако той не е прозорлив и свят, защо ми е да му оказвам чест? (Тя маха с ръце и прогонва странника. Първият ангел въздиша тежко и излиза. Странникът излиза. Снахата също. На нейно място сяда средната снаха.)

Средната снаха:

Влез, страннико свети, и ми кажи не е ли отредено на моя мъж да стане цар?

(Влиза странникът. Не казва нищо и размахва ръце и вдига рамене. Появява се вторият ангел, нейният хранител).

Ангел 2-ри:

Приеми бедняка, не изисквай много. Милосърдие покажи, на Бога послужи!

Средната снаха:

След като нищо не знае, нека в конюшната да спи.

(Дава на странника къшей хляб и го прогонва. Странникът излиза. Вторият ангел въздъхва тежко и излиза. Средната снаха също излиза, а на нейното място сядат най-младата снаха. Влиза странникът).

Най-младата снаха:

Влез, добри човече! Окъснях си по пътя! Седни на трапезата и си отдъхни. Ето ти хляб и борш, похапни и легни да си починеш.

(Появява се третият ангел, нейният пазител).

Ангел 3-ти:

Добрата душа радва всеки гост, Господ ще я възнагради за добрината. (Всички излизат).

Сцена 5

Дворецът. Царят седи на трона.

Водец:

Царят узнал за случилото се и отново се зарадвал за най-младата снаха. Не след дълго отново се разпорежда всички да дойдат в двореца.

(Влизат трите царкини).

Царят:

Е, мои мили снахи, искам да узная какви домакини сте. Изпечете ми вие за утре нещо по-особено!

Снахите се покланят и отговарят: Така да бъде, царю-господарю!

(И трите излизат).

Водец:

Отново царят решил да ги изпита с хитрост. Същият ден се падала Велика Събота. Ето, на следващия ден още преди изгрев слънце към царя се запътили двете по-големи снахи, та нали искали да станат царици.

(Влиза най-големият царски син Даниил с неговата невеста).

Най-голямата снаха:

Ето, Царю, приготвих ти пирогови с ябълки.

(Покланят се. Влиза слугата, взема подноса с пирогите и излиза. Влиза вторият син Гавриил със своята съпруга).

Средната снаха:

Ето, Царю, приготвих ти торта, украсена със захаросани фурми и бадеми.

(Покланят се. Влиза слугата, взима подноса с тортата и излиза).

Царят:

Защо я няма младата невеста, къде се губи?

(Влизат най-малкият син Иван Царевич и неговата избраница).

Царят:

Защо се забави толкова, успя ли се? Другите две снахи ми поднесоха ястията си още рано сутринта.

Най-младата снаха:

Не се гневи, царю. Бях цяла нощ на служба, молих се на Бога за всички и ето какво ти донесох...

(Иван Царевич разгръща кърпата и върху подноса всички виждат козунак и великденски яйца.)

Най-малката снаха:

Христос воскресе, царю!

Царят:

Воистину воскресе!

(Влиза слугата, взима подноса и го изнася). **Водец:**

Възрадва се царят и възкачил на престола най-малкия си син с младата му невеста.

(Царят поставя своята корона на главата на Иван Царевич).

Водец:

Оттук нататък царството управлявал Иван Царевич, а царица била неговата скромна и добра жена. А по-големите снахи, виждайки кротостта и другите й добродетели, във всичко започнали да се стараят и да ѝ подражават.

